

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
МЕДИЧНИЙ ІНСТИТУТ

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ
ТЕОРЕТИЧНОЇ ТА КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ
Topical Issues of Theoretical and Clinical Medicine

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
V Міжнародної науково-практичної конференції студентів та молодих вчених
(м. Суми, 20-21 квітня 2017 року)

Суми
Сумський державний університет
2017

ВНУТРІШНЬОВИДОВІ ОСОБЛИВОСТІ ВАРІАНТІВ БУДОВИ АРТЕРІАЛЬНОГО РУСЛА ТА ЇХ ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ ТРАНСПЛАНТАЦІЇ ЇЇ ЗАДНЬОЇ КІНЦІВКИ

Правило О.С.

Наукові керівники: к.мед.н., доц. Шиян Д.М., Лютенко М.А.

Харківський національний медичний університет, кафедра анатомії людини

Вступ. Внутрішньовидові особливості топографії та розгалуження артерій тазового поясу і вільної задньої кінцівки мають важливе значення для експериментаторів, особливо тих, які займаються трансплантацією кінцівки. Разом з тим, наявні відомості літератури недостатньо повно відображають перераховані вище питання.

Мета роботи. Дослідити внутрішньовидові особливості варіантів будови артеріального русла та їх значення для трансплантації її задньої кінцівки.

Матеріали і методи дослідження. Враховуючи викладене, було зроблено анатомічне дослідження артеріального русла тазового поясу і вільної задньої кінцівки.

Результати. Артерії йдуть вздовж волокон передсердно-шлуночкового вузла, пучка і ніжок, дають артеріоли, обплітають групи волокон і утворюють витягнуті петлі полігональної форми. Загальним принципом будови артеріального русла міокарда є пошарове розташування артеріальних мереж і відповідність розташування судин напряму пучків м'язових волокон. Залежність просторової орієнтації інтрамуральних судин від напрямку волокон міокарда доведена і це положення в подальшому було підтверджено в багатьох дослідженнях.

Висновки. Результати дослідження артеріального русла тазового поясу і вільної задньої кінцівки можуть бути враховані експериментаторами при підборі тварин до дослідів по її трансплантації та моделюванні різних патофізіологічних станів на цьому органі.

ВНЕСОК ВЧЕНОГО МИХАЙЛА ГЕРАСИМОВА В АНТРОПОЛОГІЮ

Рижков В.Є., Каймакова-Алдемір А.О., Яловській І.М., Печерська А.О., Федоренко В.Л.

студенти 1-го курсу, СМ 601

Науковий керівник: Сулим Л.Г.

Сумський державний університет, кафедра нормальної анатомії людини з курсами топографічної анатомії та оперативної хірургії, гістології, цитології та ембріології

Методику відновлення зовнішності людини за її черепом розробив російський антрополог Михайло Герасимов (1907-1970). Він зростав у родині лікаря, з підліткового віку працював в анатомічному музеї і проводив багато часу в морзі, вивчаючи зв'язок м'яких тканин обличчя і кісток черепа. З 14 років Герасимов брав участь у розкопках стародавніх поховань. На основі спостережень і досвіду, він прийшов до висновку, що товщина, вид і рельєф шкірних покривів на черепі і скелеті безпосередньо залежать від рельєфу кісток та їх структури. Так була винайдена методика відновлення обличчя по черепу: накладання на нього шар за шаром м'яких тканин, орієнтуючись на рельєф кісток. Герасимов створив понад 200 скульптурних портретів-реконструкцій історичних особистостей і давніх людей, в тому числі Ярослава Мудрого, Івана Грозного, Андрій Боголюбського. 22 червня 1941 року його експедиція відвідала могилу Тамерлана.

Найбільш відомою роботою антрополога вважається реконструкція обличчя Івана Грозного (1530-1584), проведена в 1964 році. Деякі дослідники вважали, що цар був татарського походження, але реконструкція Михайла Герасимова показала, що хоч Іван Васильович мав у своєму родоводі татар, але насправді ніяким татариним не був. Герасимов ніколи не виконував реконструкції історичних особистостей за власною ініціативою, так як вважав себе, в першу чергу, фахівцем доби палеоліту. Йому завжди більше подобалося працювати з черепами людей кам'яного віку або предками, хоча достовірні дані про будову їх м'яких тканин голови неможливо отримати і до сьогодні.

Першими визнали метод Герасимова працівники міліції, які неодноразово зверталися до нього за допомогою. Вперше в криміналістиці метод Герасимова був успішно застосований у 1939 році в Ленінграді, коли вдалося впізнати останки зниклого хлопчика.